

Зовнішня політика США у контексті проміжних виборів у Конгресі: наслідки для України

Максим Чеботарьов

2026

Поточна розстановка сил у Конгресі

США входять у цикл проміжних виборів 2026 року з республіканським контролем над обома палатами Конгресу, однак цей контроль є нерівномірним за стійкістю та процедурними наслідками. У Сенаті республіканці мають відносно стабільну більшість: 53 місця проти 45 демократів і 2 незалежних сенаторів, які працюють із демократами. У Палаті представників більшість значно вужча: 218 республіканців, 212 демократів, один незалежний член, який працює з республіканцями, та 4 вакантні місця.

Ця різниця має безпосереднє значення для зовнішньої політики США, зокрема для українського треку. У Сенаті республіканці мають реальний запас для голосувань, які потребують простої більшості. Водночас більшість у Сенаті не дорівнює повному контролю над законодавчим процесом. Для завершення дебатів щодо більшості законодавчих питань зазвичай потрібно три п'ятих усіх сенаторів, тобто 60 голосів за повного складу. Отже, для великих законодавчих пакетів у сфері зовнішньої політики, санкцій або допомоги союзникам республіканцям потрібні голоси частини демократів або процедурні домовленості.

У Палаті представників ситуація інша. За фактичного складу в 431 чинного члена для ухвалення звичайного рішення за умови участі всіх достатньо 216 голосів. Проте політичний поріг у 218 голосів залишається критичним для контролю над Палатою, обрання спікера, організації комітетів і використання окремих процедурних інструментів. Зокрема, петиція про примусове винесення питання на розгляд потребує 218 підписів. Цей механізм є фактично єдиним способом винести законопроект на розгляд¹ без співпраці профільного комітету, керівництва більшості або Комітету з правил, але сама процедура є складною і тривалою.

Для України це означає, що в Палаті важливо рахувати не лише голоси за фінальний законопроект, а й голоси за доступ до розгляду. У звичайному режимі більшість важливих законопроектів проходять через Комітет Палати з правил, який визначає, чи буде законопроект винесений до зали, скільки часу відведуть на дебати, чи будуть дозволені поправки і в якій формі текст потрапить на фінальне голосування. Спеціальні правила Палати² дають більшості змогу керувати порядком денним і формувати рішення, які виносяться на розгляд повного складу Палати. Отже, навіть наявність ситуативної більшості на підтримку України не гарантує результату, якщо немає процедурного маршруту до голосування.

У практичному вимірі це створює дві різні логіки роботи з палатами. У Палаті представників першочерговим є питання доступу до порядку денного: чи дозволить керівництво більшості розгляд ініціативи, чи пройде вона через Комітет з правил, чи матиме вона прийнятний процедурний режим, і чи не буде заблокована до голосування по суті. У Сенаті ключовим є питання ширшої коаліції: чи можна зібрати достатню кількість голосів для завершення дебатів, чи готове сенатське керівництво поставити питання на розгляд, і чи не буде законопроект заблокований через процедурне затягування або поправки.

Таким чином, поточна розстановка сил не закриває можливості для українських ініціатив, але робить їх залежними від процедурної стратегії. Для України важливо не лише мати прихильників, а й розуміти, на якому етапі конкретна ініціатива може бути зупинена: у комітеті, на рівні керівництва Палати, у Комітеті з правил, під час сенатського розгляду, у міжпалатному узгодженні або на рівні президентського вето.

Чому проміжні вибори важливі для України

Проміжні вибори варто розглядати крізь призму зміни партійної арифметики в Конгресі та її впливу на зовнішню політику другої адміністрації Дональда Трампа. Для України питання полягає не лише в тому, яка партія контролюватиме Палату представників або Сенат, а в тому, чи можна буде перетворити політичну підтримку на конкретні законодавчі рішення.

Після 2022 року підтримка України проходила через різні законодавчі та бюджетні формати: додаткові пакети фінансування, великі бюджетні закони, тимчасові бюджетні рішення, оборонне законодавство, санкційні ініціативи та окремі контрольні вимоги. У фіскальних роках 2022–2024 Конгрес асигнував близько \$174,2 млрд³ у межах додаткового фінансування, пов'язаного з відповіддю США на війну Росії проти України.

Це означає, що українське питання є не лише зовнішньополітичним, а й бюджетним, оборонно-промисловим і процедурним питанням внутрішньої політики США. Воно зачіпає не тільки стратегічні дебати щодо Росії, НАТО чи майбутнього європейської безпеки, а й питання американських витрат, промислового виробництва, поповнення запасів, нагляду, робочих місць, ролі виконавчої влади та повноважень Конгресу.

Окремим обмежувачем залишатиметься імплементація ухвалених законів. Навіть після проходження Конгресу реальний ефект рішень залежить від темпів виділення коштів, передачі озброєнь, застосування санкцій, використання винятків, адміністративних процедур і пріоритетів виконавчих агентств тощо. Це особливо важливо за другої адміністрації Трампа, оскільки Конгрес може формально ухвалити рішення, але його практична реалізація залежатиме від Пентагону, Державного департаменту, Міністерства фінансів, Білого дому, міжвідомчої координації тощо.

Тому Україні потрібно працювати не лише з фінальним текстом законопроекту, а з усім маршрутом рішення: включенням до порядку денного, проходженням комітетів, правилами розгляду, формулюваннями для Сенату, ризиком вето, вимогами до звітності та механізмами імплементації. У цьому сенсі законодавча стратегія України у США має бути не лише політичною, а й процедурною.

Основні політичні групи щодо допомоги Україні

Позиції у США щодо допомоги Україні доцільно розглядати не лише за формальною партійною належністю, а через кілька політичних груп, які по-різному впливають на голосування, порядок денний і процедурні рішення в Конгресі. Межі між цими групами не є формальними: окремі законодавці можуть змінювати позицію залежно від типу ініціативи – військова допомога, санкції, російські активи, нагляд, гуманітарні питання або оборонне виробництво у США.

Демократичний інтернаціоналістський табір. Це основна й найбільш стабільна база підтримки України. Для більшості демократів допомога Україні є частиною ширшої політики стримування Росії, підтримки союзників, захисту міжнародного порядку та ролі США як глобального лідера. Ця позиція підтверджується голосуваннями: у квітні 2024 року всі демократи, які брали участь у голосуванні за Ukraine Security Supplemental Appropriations Act⁴, підтримали пакет допомоги Україні – 210 голосів «за», 0 «проти». За даними Pew Research Center⁵, у 2026 році 50% демократів вважали, що США надають Україні недостатньо підтримки, порівняно з 11% республіканців.

Для України ця група є політичною опорою, але її підтримки недостатньо для стабільного законодавчого результату без частини республіканців. Демократи можуть ініціювати сильні законодавчі тексти, проводити слухання, вимагати звітності від адміністрації та підтримувати санкційний тиск на Росію. Але якщо республіканці контролюють хоча б одну палату або якщо існує ризик президентського вето, демократична підтримка має бути доповнена республіканськими голосами.

Демократичне прогресивне крило. Це менша, але дедалі впливовіша частина Демократичної партії, яка загалом підтримує право України на самозахист, але частіше наголошує на контролі за витратами, гуманітарній складовій, дипломатії, ризиках ескалації та підзвітності військової допомоги. Ця група не визначає загальну позицію демократів щодо України, але може впливати на формулювання: вимагати більшої прозорості, включення гуманітарних компонентів, контролю кінцевого використання озброєнь і чіткого пояснення політичної мети допомоги.

Для України важливо працювати з цією групою через теми захисту цивільних, повернення викрадених дітей, документування воєнних злочинів, відновлення, розмінування та демократичної підзвітності. Її не варто сприймати як антиукраїнську; радше це група, для якої важливі умови, баланс і гуманітарно-політичне обґрунтування підтримки.

Республіканське безпекове крило. Це республіканці, які розглядають підтримку України як елемент американського національного інтересу: стримування Росії, зміцнення оборонної промисловості США, поповнення американських запасів, робочі місця у штатах і округах, санкційний тиск на Москву та сигнал Китаю й іншим авторитарним державам.

Попри важливість цієї групи для двопартійної підтримки, її вплив усередині Республіканської партії помітно звужується на тлі посилення трампістсько-скептичного крила, орієнтованого на порядок денний «Америка передусім». Це видно з динаміки голосувань: у квітні 2024 року великий пакет допомоги⁶ Україні підтримав 101 республіканець, тоді як 112 проголосували проти; у червні 2026 року лише 18 республіканців⁷ підтримали законопроект щодо допомоги Україні та нових санкцій проти Росії попри опозицію керівництва партії й адміністрації президента Трампа.

Зовнішня політика США у контексті проміжних виборів у Конгресі: наслідки для України

Водночас ця група залишається критично важливою для реальної двопартійної більшості. Без її участі Україні складно пройти Сенат, Комітет з правил у Палаті, міжпалатне узгодження або подолати ризик президентського вето. Саме вона може перетворити демократичну підтримку на реальний законодавчий результат. Тому для України завдання полягає не лише в тому, щоб спиратися на цю групу, а й у тому, щоб компенсувати її скорочення більш точними аргументами: американське виробництво, робочі місця, поповнення запасів, санкції, конкуренція з Китаєм і контроль витрат.

Республіканське трампістсько-скептичне крило. Це головне джерело політичного й процедурного блокування. Ця група виступає проти нових (великих) пакетів допомоги або вимагає їх різкого обмеження. Її ключові аргументи: пріоритет внутрішніх проблем США, більший внесок Європи, контроль витрат, відсутність «відкритого чека» та свобода адміністрації Трампа у переговорах з Росією. Електорально ця позиція має підґрунтя: за даними Рех, лише 11% республіканців у 2026 році⁸ вважали, що США надають Україні недостатньо підтримки. Chicago Council також фіксував зниження республіканської підтримки військової допомоги Україні до 43% у 2026 році⁹.

Для цієї групи найкраще працюють вузькі формули: виробництво у США, робочі місця, поповнення американських запасів, контроль витрат, санкційний тиск на Росію без нового великого фінансування, більший внесок Європи та конкуренція з Китаєм. Її складно переконати аргументами про міжнародну солідарність або моральний обов'язок США. Натомість вона може бути менш схильною блокувати ініціативи, які виглядають як конкретна вигода для США або як механізм зменшення довгострокових витрат.

Отже, українська робота в Конгресі має визначатися не лише аргументацією, а й пріоритетністю цільових груп. Демократи залишаються базою підтримки, але робота з ними переважно спрямована на збереження коаліції, запуск законодавчих ініціатив і нагляд за адміністрацією. Найпріоритетнішою є робота з республіканським безпековим крилом, оскільки саме воно може перетворити демократичну підтримку на двопартійну більшість і реальний законодавчий результат. Окремий пріоритет – новообрані законодавці в обох партіях, для яких Україна не є частиною політичного порядку денного і які можуть бути недостатньо поінформовані про те, чому підтримка України відповідає інтересам США, для чого раніше виділялися кошти та які результати ця підтримка вже дала. Прогресивних демократів окремо важливо утримувати серед прихильників подальшої підтримки України, але ця група навряд чи стане головним джерелом розширення підтримки в Конгресі або залучення нових голосів на користь України.

Трампістсько-скептичне крило слід розглядати передусім як групу політичного й процедурного ризику. Його представники можуть не лише голосувати проти, а й тиснути на керівництво Палати та Сенату, Комітети з правил і профільні комітети, щоб не допустити винесення українських ініціатив на розгляд або зробити їх політично токсичними для решти республіканців. Тому завдання щодо цієї групи полягає не стільки в її повному переконанні, скільки в тому, щоб зменшити її здатність блокувати рішення.

Зрушення в республіканському середовищі влітку 2026 року

На початку важливо зафіксувати головне: за ставленням до України трампістсько-скептичні виборці майже не відрізняються від ширшого республіканського електорату. Тому їх не варто трактувати як окрему групу «виборців Трампа» з принципово іншою позицією щодо України. За опитуванням YouGov 19–21 серпня 2026 року¹⁰, симпатія до України виразно переважала як серед американців загалом, так і серед республіканців та трампістського крила. Водночас ця симпатія не тотожна готовності підтримувати нові великі пакети допомоги.

Схожа картина простежується щодо військової допомоги: більшість американців і невелика більшість трампістсько-скептичного електорату підтримують щонайменше збереження нинішнього рівня. Однак лише 12% республіканських виборців виступають саме за збільшення допомоги. Порівняння квітневого¹¹ та серпневого¹² опитувань радше свідчить про стабілізацію після попереднього пом'якшення, а не про новий літній перелом. Політичний простір, отже, ширший для збереження чинного рівня та вузьких цільових рішень, ніж для нового масштабного пакета.

Найпомітніше зрушення відбувається на санкційному, а не бюджетному треку – і саме в цьому полягає його обмеження. 7 серпня Сенат ухвалив законопроект «Про санкції проти Росії та Ірану імені Ліндсі О. Грема 2026 року»¹³ голосуванням 86 проти 11. Він не передбачає нового пакета військової допомоги, а передає президентові широкі повноваження щодо мит проти покупців російських енергоносіїв і розширення санкцій проти російського керівництва, банків та «тіньового флоту». Після вимоги Білого дому до тексту також включили продовження санкційних повноважень щодо Ірану¹⁴. Тому демократичні застереження стосуються не стільки самого тиску на Росію, скільки подальшого розширення дискреційних митних повноважень президента Трампа. Широка громадська підтримка санкцій – 62% за їх посилення або збереження¹⁵ – створює сприятливе політичне тло, але не гарантує ані нового фінансування, ані послідовного застосування закону: практичний ефект залежатиме від того, чи президент застосує, відкладе, послабить або вибірково використає надані повноваження.

Липневий візит до України Лори Лумер¹⁶, впливової блогерки з близького кола президента Трампа, важливий передусім як зміна в інформаційному полі «America First». Після поїздки вона визнала вплив російської пропаганди на свої попередні погляди¹⁷ і почала говорити про Україну як союзника США¹⁸. Українська сторона правильно використала її прямий доступ до президента та внутрішню дискусію серед трампістсько-скептичного електорату. Водночас один інфлюенсер не змінює партійну арифметику, а порівняння квітневого та серпневого опитувань не дає підстав однозначно стверджувати про причинний ефект. Це радше показує, що в республіканському середовищі існує широка симпатія до України і підтримка санкцій, тоді як реальна готовність збільшувати пряме фінансування залишається обмеженою.

Теза, що наближення проміжних виборів змушує республіканців «повертати втрачену підтримку електорату» через Україну, є лише частково справедливою. Республіканський електорат не є однорідно ізоляціоністським¹⁹: 63% республіканських виборців вважають, що США мають брати активну участь у світових справах, 55% підтримують збереження

Зовнішня політика США у контексті проміжних виборів у Конгресі: наслідки для України

зобов'язання захищати союзників по НАТО, а 45% – членство США в Альянсі. Водночас 62% хочуть скоротити загальні витрати на іноземну допомогу. Цей контраст визначає політично ефективну рамку: Україну слід подавати не як абстрактного одержувача іноземної допомоги, а як партнера у стримуванні Росії, зміцненні оборонної промисловості США, поповненні американських запасів, розвитку спільних технологій і посиленні санкційного тиску.

Електоральне значення цих настроїв не слід перебільшувати. Зовнішня політика традиційно не є першим пріоритетом ані на проміжних, ані на президентських виборах у США; виборці переважно голосують з огляду на економіку, вартість життя та внутрішньополітичні питання. Дискусія навколо Ізраїлю й Палестини може стати першим помітним винятком, особливо серед політично мобілізованої молоді, але це ще не загальне правило.

Отже, ядро трампістсько-скептичного електорату не вимагає збільшення допомоги Україні. Якщо наближення виборів і створює для республіканців додатковий стимул, то він полягає радше в потребі продемонструвати результат на російському треку, дистанціюватися від наративу «проваленого швидкого миру» та не виглядати слабкими щодо Москви, Китаю чи Ірану. Тому літнє зрушення доцільно трактувати як тактичну та інструментально вибірккову корекцію у санкційній політиці, безпековій аргументації та комунікації зі скептичним середовищем, а не як повернення до двопартійного консенсусу 2022–2024 років.

Перспективи законодавчих ініціатив на користь України

Перспективи законодавчих ініціатив на користь України у 119-му Конгресі залишаються неоднозначними: простір для рішень існує, але він значно вужчий, більш процедурно складний і політично умовний, ніж у перші роки після повномасштабного вторгнення Росії.

Станом на 2026 рік Конгрес не ухвалював значного нового фінансування для українського напрямку з квітня 2024 року. Водночас 119-й Конгрес авторизував по \$400 млн на рік²⁰ для безпекової допомоги Україні у 2026 і 2027 фінансових роках та окремо передбачив \$400 млн у 2026 фінансовому році для європейського зміцнення спроможностей, включно з Україною.

Найменш прохідними є самостійні пакети прямої допомоги Україні, особливо якщо вони виглядають як продовження масштабної моделі фінансування 2022–2024 років. Натомість перспективними є вузькі законодавчі треки, які можна пояснити через американський інтерес, контроль витрат або використання ресурсів агресора.

- › **Санкційні ініціативи.** Вони дозволяють підтримувати Україну без прямого великого бюджетного пакета. Найпомітнішим кроком 119-го Конгресу на цьому треку стало сенатське ухвалення законопроекту «Про санкції проти Росії та Ірану імені Ліндсі О. Грема 2026 року»²¹ 7 серпня 2026 року; його зміст, межі та подальший шлях через Палату представників розглянуто вище. Для України цей напрям лишається перспективним саме як альтернатива новому великому фінансуванню, а не як його заміник.
- › **Використання російських суверенних активів.** REPO for Ukrainians Act²², ухвалений у 2024 році, створив правову рамку для роботи з замороженими російськими активами. Міністерство фінансів США вже запроваджувало звітні вимоги для фінансових інституцій, які утримують такі активи. У 119-му Конгресі з'явився REPO Implementation Act of 2025²³, який пропонує регулярний механізм передачі заморожених російських суверенних активів Україні. Цей напрям є політично перспективним, оскільки дозволяє формулювати допомогу Україні як використання ресурсів агресора, а не як новий тягар для американського платника податків.
- › **Дрони, спільне виробництво та оборонні технології.** Замість акценту на поповненні американських запасів, який адміністрація Трампа може використовувати як критику політики попередньої адміністрації, перспективніше просувати Україну як партнера США у сфері безпілотних систем і швидких оборонних інновацій. Особливо важливо прив'язати цю пропозицію до вже оголошеної Пентагоном рамки Drone Dominance²⁴: Україні не потрібно вигадувати окремий порядок денний, вона може запропонувати саме ту додану вартість, якої США вже потребують для досягнення власної «дронові переваги». Україна має унікальний бойовий досвід масового застосування дронів, радіоелектронної боротьби та адаптації дешевих технологічних рішень на полі бою. Потенційна «дроніва угода» між Україною та США може бути подана не як допомога Україні, а як взаємовигідна інвестиція у технологічну перевагу США. У цьому сенсі випадки закупівель українських дронів можуть бути використані як доказ того, що така співпраця вже починає працювати на практиці й може бути масштабована. У ширшій рамці американської «дронові переваги» Україна може

Зовнішня політика США у контексті проміжних виборів у Конгресі: наслідки для України

запропонувати США те, чого бракує традиційній оборонній системі: швидке тестування рішень у реальних бойових умовах, прискорення інноваційного циклу, масштабування дешевших систем і практичний досвід протидії російським засобам радіоелектронної боротьби. Такий підхід дозволяє прив'язати український компонент до інтересів США: посилення оборонної промисловості, підготовки до конкуренції з Китаєм і зменшення технологічних прогалин у сучасній війні та практичне наповнення вже заявленого американського курсу на дроніву перевагу.

- › **Нагляд, звітність і контроль.** Для республіканських скептиків питання контролю за використанням коштів є не другорядним, а визначальним. Тому законодавчі ініціативи, які поєднують підтримку України з аудитом, моніторингом, контролем кінцевого використання та регулярною звітністю, матимуть вищі шанси на проходження. Останні пакети допомоги Україні вже включали²⁵ додаткові вимоги до контролю, моніторингу, аудиту та звітності.
- › **Гуманітарно-правові та регуляторні ініціативи.** Повернення викрадених дітей, документування воєнних злочинів, захист релігійних громад на окупованих територіях і підтримка постраждалих громад можуть мати широку політичну базу, особливо якщо вони не виглядають як новий великий фінансовий пакет. Такі теми можуть залучати не лише традиційних прихильників України, а й релігійні, гуманітарні, правозахисні та локальні мережі у США.

Гуманітарний вимір: повернення українських дітей

Повернення викрадених українських дітей і возз'єднання сімей є важливим інструментом української м'якої сили в роботі з американською аудиторією. Трек чутливий і організаційно, і дипломатично, і має кілька бар'єрів. Наразі проблема полягає радше в масштабі та рамці таких повернень. Канал першої леді Меланії Трамп і супровідна робота Державного департаменту існують і дають точкові результати: після її листа Путіну в серпні 2025 року²⁶ Білий дім повідомляв про кілька хвиль возз'єднання²⁷, а станом на середину серпня 2026 року – про 34 дитини²⁸. Україна загалом повернула понад дві тисячі²⁹ депортованих дітей, тоді як офіційна українська оцінка незаконно вивезених сягає близько 20 тисяч³⁰. Комісія ООН з розслідування щодо України³¹ верифікувала понад 1200 випадків і кваліфікувала депортацію як злочин проти людяності.

Білий дім подає цей трек як двостороннє «возз'єднання сімей» українських і російських дітей³², а не як відповідальність Росії за воєнний злочин. Це відкриває політичний і дипломатичний доступ до адміністрації Трампа та його родини, але розмиває юридичну кваліфікацію злочину, який вчиняє Росія, і сповільнює загальний темп повернень. Для Москви така рамка зручна: з'являється додатковий канал комунікації з Білим домом і простір, щоб використовувати українських дітей як розмінну монету для ширших двосторонніх пропозицій. Окремий ризик для української дипломатії – публічно приписувати всі повернення лише Меланії Трамп. Частина каналів проходить через Катар та інших посередників, і надмірне висвітлення ролі однієї особи вже створювало дипломатичне тертя.

Для України перспектива полягає в тому, щоб перетворити наявні канали комунікації на політичні й юридичні зобов'язання Росії. Практично це означає кілька речей. Не перевантажувати канал першої леді публічними очікуваннями, яких він за своєю природою не виправдає. Зберігати катарський та розширювати інші посередницькі треки й не протиставляти їх американському. Вбудовувати повернення дітей у будь-яку «мирну» рамку як попередню умову, а не як жест доброї волі. Використовувати резолюції Конгресу, вимоги звітності Державного департаменту та слухання в комітетах, щоб тема не залишалася лише в кабінеті першої леді. Працювати з релігійними громадами, правозахисними організаціями та мережами, що займаються захистом дітей і підтримкою родин, для яких теми викрадених дітей і свободи віросповідання зрозуміліші за пакети озброєнь; водночас зберігати гуманітарну рамку для прогресивних демократів.

Загальні тенденції після виборів

- › **Позиція адміністрації та керівництва Республіканської партії може бути як прискорювачем, так і блокатором українського законодавчого треку.** Якщо Білий дім підтримує рішення щодо України, його проходження через Конгрес суттєво полегшується. Якщо виступає проти – зростає ризик вето, процедурного блокування або звуження імплементації. Якщо позиція адміністрації нечітка, Конгрес може мати більше простору, особливо в межах законодавства, яке він змушений ухвалювати.
- › **Підтримка України залежить не лише від кількості прихильників, а й від того, у який законопроект буде вбудовано український компонент.** Найбільші шанси мають положення, включені до обов'язкових або політично необхідних рішень: бюджетних пакетів, тимчасового фінансування уряду, додаткових безпекових асигнувань, щорічного оборонного законодавства, санкційних пакетів чи програм поповнення американських оборонних запасів. **Двопартійність щодо України потрібно щоразу відтворювати, а не сприймати як даність.** Для кожного рішення потрібна окрема карта підтримки: гарантовані союзники, ситуативні партнери, скептики, потенційні блокатори в комітетах і керівництві палат. Важливо знати не лише хто підтримує Україну загалом, а хто готовий голосувати за конкретний текст, конкретну процедуру і конкретний законодавчий маршрут.
- › **Оновлення складу Конгресу посилить потребу пояснювати новому поколінню законодавців, чому США варто підтримувати Україну.** Після виборів до Конгресу можуть увійти нові, молодші політики, які не пов'язані з традиційним зовнішньополітичним консенсусом старших республіканських і демократичних «яструбів». Для частини з них Україна не буде самозрозумілим пріоритетом. Тому українські аргументи доведеться щоразу перекладати мовою їхніх політичних інтересів, шукати спільні точки дотику з потребами їхніх виборчих округів тощо.
- › **Український компонент має бути вузьким, технічним і прив'язаним до американського інтересу.** Більші шанси мають конкретні рішення: фінансування виробництва боєприпасів, поповнення американських запасів, контроль за обходом санкцій, підтримка окремої програми чи зміцнення оборонно-промислової бази. Чим чіткіше український компонент інтегрований у логіку основного законопроекту, тим складніше його атакувати як політично токсичну поправку.
- › **Контроль, звітність і прозорість є умовами збереження підтримки.** Ініціативи щодо України мають супроводжуватися аудитом, наглядом, оцінкою ефективності та зрозумілими механізмами контролю за використанням коштів і засобів. Для частини республіканців це не додатковий елемент, а передумова підтримки.
- › **Україну потрібно частіше пояснювати через глобальну конкуренцію США з Китаєм.** Аргументація не має обмежуватися східним флангом НАТО чи безпекою Європи, які частина республіканців дедалі частіше сприймає через логіку перерозподілу тягаря на європейських союзників. Україну варто позиціонувати як партнера США в оборонних технологіях, кібербезпеці, санкційному правозастосуванні, критичній інфраструктурі, продовольчій безпеці та протидії авторитарним впливам.
- › **Робота з американським бізнесом є частиною роботи з Конгресом.** Аргументи про інновації, робочі місця, прибутки американських компаній і зміцнення оборонно-промислової бази часто є політично переконливішими за абстрактні

Зовнішня політика США у контексті проміжних виборів у Конгресі: наслідки для України

зовнішньополітичні меседжі. Особливо це важливо для округів і штатів, де оборонні підрядники або технологічні компанії мають виробничу присутність.

› **Соціально-культурний вимір має бути окремим каналом української адвокації.**

Теми депортованих дітей, воєнних злочинів, переслідування релігійних громад, руйнування культурної спадщини, підтримки ветеранів, сімей і громад можуть відкривати додаткові канали комунікації з різними сегментами американського суспільства та Конгресу.

Сценарії після проміжних виборів

Сценарій 1. Республіканці зберігають контроль над обома палатами

Це найскладніший сценарій для України з погляду доступу до порядку денного Конгресу. Адміністрація президента Трампа, керівництво Республіканської партії в Палаті та республіканська більшість у Сенаті матимуть узгоджений контроль над ключовими етапами законодавчого процесу. Водночас Сенат залишатиметься окремим процедурним фільтром, оскільки для завершення дебатів щодо більшості законодавства зазвичай потрібні 60 голосів.

За такого сценарію широкі окремі пакети щодо України будуть найбільш уразливими, оскільки їх легко представити як «новий великий пакет допомоги». Більші шанси матимуть вузькі українські компоненти, вбудовані у ширші законодавчі пакети, які Конгрес змушений ухвалювати: бюджетні асигнування, тимчасове фінансування уряду, оборонне законодавство, санкційні положення або програми поповнення американських оборонних запасів.

Якщо республіканці отримають обидві палати, не варто сприймати літнє пом'якшення як стабільну чи автоматичну довгострокову тенденцію. Найімовірніше, посилення підтримки не продовжиться у формі нових великих бюджетних рішень. Після виборів електоральний стимул загравати з поміркованими й приміськими виборцями слабшає щонайменше до 2028 року, а зовнішня політика сама по собі рідко визначає виборчу поведінку. Вибіркове пом'якшення може зберегтися там, де воно збігається з інтересом адміністрації – передусім у санкційному тиску як важелі переговорів, технологічній співпраці та гуманітарних ініціативах. Проте навіть санкційний трек залишатиметься залежним від широкої свободи застосування, наданої президентові.

Для України головним завданням буде мінімізувати політичну токсичність українського питання всередині Республіканської партії та пояснювати ініціативи через американський інтерес: безпеку, промисловість, робочі місця, контроль витрат і конкуренцію з Китаєм. Повне закриття українського питання малоймовірно, але великі пакети допомоги залишатимуться вразливими до блокування. У цьому сценарії Україна має працювати не з максимально амбітними текстами, а з тими, які можуть пройти республіканський фільтр у Палаті, не бути заблокованими в Сенаті й не провокувати неминуче президентське вето.

Сценарій 2. Демократи повертають контроль над Палатою представників, республіканці зберігають контроль над Сенатом

Це частково сприятливіша, але процедурно складна конфігурація. Українські питання отримають кращий доступ до порядку денного Палати: демократичне керівництво зможе активніше виносити законопроекти з українським компонентом, проводити слухання,

Зовнішня політика США у контексті проміжних виборів у Конгресі: наслідки для України

використовувати комітети для нагляду за адміністрацією та включати українські положення до ширших пакетів.

Водночас фінальний результат залежатиме від Сенату, міжпалатного узгодження та позиції Білого дому. Демократична Палата може ухвалювати політично сильні тексти, але без підтримки хоча б частини республіканців у Сенаті такі рішення можуть залишитися політичними сигналами без шансів стати законом. Успішною буде не найамбітніша ініціатива Палати, а та, яку можна провести через Сенат, захистити під час міжпалатного узгодження і довести до підпису президента або зробити політично складною для блокування.

Практично це означає, що Палату можна буде використовувати як майданчик для формування порядку денного, нагляду та публічного тиску, тоді як Сенат залишатиметься місцем технічного узгодження, адаптації формулювань і пошуку двопартійної підтримки.

Сценарій 3. Демократи повертають контроль над обома палатами

Це найбільш сприятлива для України конфігурація всередині Конгресу. Демократи отримають контроль над порядком денним обох палат, керівництвом комітетів, бюджетними текстами, слуханнями, наглядом і міжпалатним узгодженням. Це суттєво зменшить ризик блокування українських ініціатив на рівні Конгресу.

Однак цей сценарій не усуває президентського фактора. Адміністрація президента Трампа може застосовувати вето або звужувати імплементацію вже ухвалених рішень. Для подолання вето потрібні дві третини голосів в обох палатах, тобто значна підтримка республіканців. Тому навіть у найкращому для України сценарії двопартійність залишається необхідною.

Цей сценарій відкриває найбільше вікно для інституціоналізації підтримки України: багаторічних програм оборонної співпраці, стабільного фінансування критичних спроможностей, спільного виробництва, санкційних механізмів, наглядових процедур і програм відновлення американських запасів. Але українське питання не має сприйматися як частина партійної боротьби США. Якщо підтримка України буде оформлена як суто демократичний порядок денний проти адміністрації Трампа, це може ускладнити її збереження після наступної зміни політичної конфігурації.

Сценарій 4. Розділений Конгрес: республіканська Палата представників і демократичний або близький до паритету Сенат

Це одна з найбільш асиметричних і процедурно складних конфігурацій. Головне «вузьке горло» залишатиметься в Палаті: саме керівництво Палати, профільні комітети та Комітет з правил визначатимуть, чи потрапить український компонент до порядку денного, у якому вигляді та в межах якого законодавчого пакета.

Демократичний або близький до паритету Сенат може створювати сприятливіші умови для санкційних ініціатив, слухань, нагляду та формування проукраїнських текстів. Однак без

Зовнішня політика США у контексті проміжних виборів у Конгресі: наслідки для України

погодження з республіканською Палатою ці ініціативи не стануть законом, оскільки обидві палати мають ухвалити ідентичний текст.

У цьому сценарії успіх залежатиме не від сили публічної позиції Сенату, а від здатності України й партнерів сформувати вузькі, технічно захищені положення, які мають підтримку в обох палатах, можуть пережити міжпалатне узгодження і не виглядають політично токсичними для республіканців. Сенат може бути корисним для формування аргументів і тиску, але реальний законодавчий результат вимагатиме роботи з Палатою, особливо з республіканцями, які контролюють порядок денний.

Загальний висновок

У всіх сценаріях вирішальним буде не лише формальний партійний контроль, а здатність українських ініціатив пройти три ключові фільтри: порядок денний Палати представників, процедурний бар'єр Сенату та позицію Білого дому. Найсприятливішою конфігурацією для України є демократичний контроль обох палат, але навіть вона не усуває ризику президентського вето й потреби в республіканській підтримці. Найскладнішою є конфігурація республіканського контролю обох палат, однак і вона не означає повного закриття українського треку, якщо ініціативи будуть вузькими, технічними та прив'язаними до американського інтересу.

Літні зрушення 2026 року, такі як ухвалення Сенатом законопроєкту «Про санкції проти Росії та Ірану імені Ліндсі О. Грема 2026 року» 7 серпня 2026 року, візит Лори Лумер і точкові гуманітарні жести Білого дому, підтверджують цю логіку, а не скасовують її. Республіканський простір для України існує, але він відкривається там, де ініціативу можна подати як тиск на Росію, вигоду для США або як гуманітарну ініціативу. Якщо республіканці збережуть Конгрес, ця вузька рамка, найімовірніше, також збережеться.

У будь-якій конфігурації успіх залежатиме від двопартійної та двопалатної роботи, контролю за імплементацією, прозорості використання ресурсів і здатності пояснювати підтримку України як елемент безпеки, промислової спроможності та глобальної стратегії США. Для України це означає необхідність переходу від загальної адвокації до точного політичного й процедурного управління коаліціями: окремо з демократами, окремо з республіканцями-безпековиками, окремо зі скептиками, а також із бізнесом, громадами, релігійними й гуманітарними мережами, які можуть впливати на позиції законодавців у штатах і округах.

¹ <https://www.congress.gov/crs-product/R45920>

² <https://www.congress.gov/crs-product/R48308>

³ <https://www.congress.gov/crs-product/IF12305>

⁴ <https://clerk.house.gov/Votes/2024151>

⁵ <https://www.pewresearch.org/global/2026/04/23/americans-have-become-less-confident-in-trumps-decision-making-on-ukraine/>

⁶ <https://clerk.house.gov/Votes/2024151>

⁷ <https://abcnews.com/Politics/republicans-vote-democrats-pass-ukraine-aid-russia-sanctions/story?id=133595620>

⁸ <https://www.pewresearch.org/global/2026/04/23/americans-have-become-less-confident-in-trumps-decision-making-on-ukraine/>

⁹ <https://globalaffairs.org/research/public-opinion-survey/americans-oppose-ceding-donbas-russia-amid-push-peace-deal>

¹⁰ https://d3nkl3psvxxpe9.cloudfront.net/documents/Foreign_Policy_poll_results_vwUJ3dT.pdf

¹¹ https://d3nkl3psvxxpe9.cloudfront.net/documents/econTabReport_I24AWdp.pdf#page=49

¹² https://d3nkl3psvxxpe9.cloudfront.net/documents/Foreign_Policy_poll_results_vwUJ3dT.pdf

¹³ <https://www.congress.gov/bill/119th-congress/house-bill/5334/text>

¹⁴ <https://www.cbsnews.com/news/russia-sanctions-bill-iran-senate-lindsey-graham/>

Зовнішня політика США у контексті проміжних виборів у Конгресі: наслідки для України

- ¹⁵ https://d3nkl3psvxxpe9.cloudfront.net/documents/Foreign_Policy_poll_results_vwUJ3dT.pdf
- ¹⁶ <https://edition.cnn.com/2026/07/25/politics/laura-loomer-ukraine-zelensky-trump>
- ¹⁷ <https://english.nv.ua/nation/laura-loomer-says-ukraine-visit-changed-her-views-on-war-50627941.html>
- ¹⁸ <https://www.pravda.com.ua/eng/news/2026/07/28/8046232/>
- ¹⁹ https://d3nkl3psvxxpe9.cloudfront.net/documents/Foreign_Policy_poll_results_vwUJ3dT.pdf
- ²⁰ https://www.congress.gov/crs_external_products/IF/HTML/IF12040.html
- ²¹ <https://www.congress.gov/bill/119th-congress/house-bill/5334/text>
- ²² <https://home.treasury.gov/news/press-releases/jy2479>
- ²³ <https://www.congress.gov/bill/119th-congress/house-bill/5835>
- ²⁴ <https://drone-dominance.io>
- ²⁵ <https://www.congress.gov/crs-product/IF12305>
- ²⁶ <https://www.reuters.com/world/melania-trump-sends-letter-putin-about-abducted-children-2025-08-16/>
- ²⁷ <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/2026/07/first-lady-melania-trump-facilitates-her-fifth-ukrainerussia-family-reunification>
- ²⁸ <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/2026/08/first-lady-melania-trumps-efforts-prove-successful-in-ukraine-russia/>
- ²⁹ <https://www.ukrinform.net/rubric-society/4142657-ukraine-brings-back-2368-children-deported-by-russia.html>
- ³⁰ https://commission.europa.eu/topics/eu-solidarity-ukraine/bringing-ukrainian-children-back-home_en
- ³¹ <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2026/03/un-commission-concludes-deportation-and-forcible-transfer-ukrainian-children>
- ³² <https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/2026/07/first-lady-melania-trump-facilitates-her-fifth-ukrainerussia-family-reunification/>

Зовнішня політика США у контексті проміжних виборів у Конгресі: наслідки для України

Автор

Максим Чеботарьов

Координатор програми партнерства США–Україна, Центр трансатлантичного діалогу

Вихідні дані

Представництво Фонду Конрада Аденауера в Україні

kas.de

Видавець: Представництво Фонду Конрада Аденауера в Україні, 2026, Київ
вул. Богомольця Академіка, 5, кв. 1, 01024 Київ, Україна
Тел.: +380444927443
<https://www.kas.de/en/web/ukraine>

Усі права захищені. Запити щодо рецензійних примірників та інші звернення стосовно цієї публікації слід надсилати видавцю. Відповідальність за погляди, висновки та рекомендації, висловлені в даній публікації, повністю покладається на автора (авторів), і їх інтерпретації не обов'язково відображають погляди чи політику Фонду Конрада Аденауера.

Публікація підготовлена в рамках проекту «Посилення аналітичних спроможностей прийняття рішень у сфері зовнішньої політики за допомогою громадянського суспільства» Центру міжнародної безпеки за підтримки Представництва Фонду Конрада Аденауера в Україні.

Текст цієї публікації ліцензовано на умовах Creative Commons:
«Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International», CC BY-SA 4.0
(<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/legalcode.de>)

© 2026 Представництво Фонду Конрада Аденауера в Україні |
© 2026 Центр міжнародної безпеки | © 2026 Центр трансатлантичного діалогу